

בית המשפט טעה... בית המשפט נכשל... בית המשפט התפשר עם העובדות..."

משפט עמוס: הסיבוב השני

את האחריות בפרשת אירסו על המפקח הכללי בלבד, כך טעה בית המשפט בהטילו את האחריות בפרשת סחרדלוב על הקצינים שטיינברג וזוהר בלבד.

במיוחד התעלם בית המשפט מחומר הראיות, המוכיח שי אחריותו של הקצין זוהר בפרשת סחרדלוב אינה רק בכך שהוא אשר הורה לקצין שטיינברג לעשות את אשר עשה. בית המשפט התעלם מכל מכלול הראיות, המוכיח לפחות כי התובע ידע על כל פרשת סחרדלוב, וחיפה על מעשי שני הקצינים הללו, אשר שירתו את האינטרסים שלו.

★ ★ ★

● **על פרשת שטיינברג:** בית המשפט התעלם כליל מכל פרשת שטיינברג בשלביה המאוחרים יותר, המר כחה לאיזה תהום היה התובע מוכן לרדת כדי להגן על עצמו בפני האמת.

★ ★ ★

● **על הוויילדה של ליגום:** קביעותיו של בית המשפט בפרשת החילה של ליגום אינן עולות בקנה אחד עם הראיות שהובאו, ובמיוחד אין יסוד לקביעה, כאילו צמחה לאוצר תועלת כלשהי מההסדר שנעשה בפרשת לי גום. העובדות שהוכחו הן שלא זו בלבד שהתובע נהנה מהסדר זה הנאה חומרית בלבד, בשתי של 5000 ל"י, אלא שבאותו זמן עצמו הוא עוד קיבל כספים מהאוצר, שלא כדין, לתשלום דמי השכירות שלא שילם.

★ ★ ★

● **על פרשת "כורים":** אף בעניין כורים, בו מצא בית המשפט פגם, התעלם בית המשפט מהשקרים המוכחים של התובע, המצביעים על העדר תום לב בפרשה כולה.

★ ★ ★

● **על יחסי היועץ המשפטי עם "השורה":** בית המשפט טעה בקביעותיו לגבי היחסים שהיו קיימים בין היועץ המשפטי ובין המערערים... קביעתו של בית המשפט, כאילו מעדותו של מר העצני עולה שהיחסים בין היועץ המשפטי לבין המערערים היו קונספיראטיביים, אין לה על מה שתסמוך...

בית המשפט התעלם כליל מהעובדה שהיועץ המשפטי לא רק קרא, אלא אף תיקן את המכתב האמור, (מכתבה של השורה בתשובה לעמוס בן גוריון), אשר בו ראה בית המשפט את עיקר הדיבה... בית המשפט הסיק איפוא מסקנות מוטעות מיהססם אלה, במקום להסיק את המסקנה ההגיונית והיחידה, דהיינו, שהמערערים נקטו בצעד ללא תקדים ביחס לפירסומיהם, שעה שהראו אותם תחילה ליועץ המשפטי, דבר המורג על תום לב קיצוני ללא סייג.

★ ★ ★

● **על עמוד 30:** פסקהדין פגום בשל העדר עמוד 30 מתוכו. ללא עמוד זה, אין להבין את ניתוח עדותו של מר סהר, ובלעדי ניתוח זה, נעדר מפקדהדין אחד מיתירות הנמקתו העיקרית. לפיכך טוענים המערערים כי פסקהדין חסר בעיקרו, וכי אף מסיבה זו בלבד יש לבטלו... המערערים טוענים, כי החלטת בית הדין, שניתנה שבוע ימים לאחר הקראת פסקהדין, אינה יכולה להיות חלק מפסק הדין, והוא הדין לגבי הניסוח המחודש של עמוד 30, אשר נעשה ללא בקשת הצדדים, והחורג מגדר תיקון טעויות וליטוש...

המערערים טוענים כי בית המשפט לא היה מוסמך לקבוע את העובדות אשר קבע לגבי המסיבות אשר בהן התברר כי העמוד 30 אמור נעלם... למיטב ידיעת המערערים, העתקהפתח ממסר כבוד השופט שילה לא נמסר למוכר הראשי, כפי שמשמע מההחלטה, אלא לעיתונאי של סוכנות עיתונים, והיה בכך משום פירסום בפומבי של קטע בלתי שלם שלא מתוך פסקהדין.

★ ★ ★

● **על שיעור הנוזקין:** בית המשפט טעה בקביעת שיעור הנוזקין, וזאת מפאת כל אחד מהנימוקים שלהלן. בית המשפט עצמו קבע כי:

1. בפרשת סגירת תיק אירסו, התובע היה צריך לבדוק את העובדות בדיקת יתר.
2. התובע, במידה מסוימת, הוא שגרם במו ידיו לנחש דות נגד עצמו, על ידי התנהגות בלתי שקולה.
3. המתנות השונות שקיבל התובע, אין לראותן בעין יפה.
4. התובע עשה מעשה פסול, בשעה שהעסיק את פיקודו, הקצין ירקוני, ללא תמורה, בניגול המשפט.
5. אין דעת בית המשפט נוחה מהפגנת קשריו של התובע עם ראשי הממשלה במהלך המשפט, באמצעות צילומים שצולמו אותו זמן בבית התובע.
6. התובע לא היטיב לעשות שלא הפסיק את קשריו עם ירקוני, לאחר שנתבררה פרשת אירסו כולה.

★ ★ ★

● **על שמו הטוב של עמוס:** בית המשפט טעה בקביעותיו כי לפני פירסומי המערערים היה לתובע שם טוב.

★ ★ ★

● **על "העולם הזה":** בית המשפט טעה בכך ש קבע כאילו המערערים הם הם שסיפקו את החומר להעולם הזה, והגדילו את שיעור הפיצויים בשל כך.



משיב עמוס בן גוריון

... לא היה שם טוב...

צריך לדעת כי ירקוני חסוד, ועובדה זו לא היתה נעלמת ממנו.

קביעה זו, במסיבות העניין, משמעותה היא כי האיש שעמד במשך תשע שנים בראש משטרת ישראל הוא שוטה גמור, עובדה שאינה עומדת בפני הביקורת.

★ ★ ★

● **על עדות עמוס:** בית המשפט התעלם מעדותו של התובע ומן השקרים שהתגלו בעדותו זו בכלל, ובפרט שם אירסו בפרט. כן התעלם בית המשפט מעדותו של התובע, כאילו הקצין זוהר, שידע על החשד נגד ירקוני, אמר לו שירקוני אינו חסוד.

★ ★ ★

● **על התיקים החסויים:** בית המשפט טעה כש נמנע מלהוציא מסקנה מן העובדות, שהוכחו בבית המשפט, כי לבאבות התובע, וממילא לתובע, היה ידוע תוכן התיקים החסויים אף בטרם בוטלה חסינותם. בית המשפט טעה כשנמנע מצרף עובדה זו לתוכן התיקים, ולהתנגדותו החריפה של התובע במשפט ובקריאתו הביניים, לילויים.

★ ★ ★

● **על זכויותיו המיוחדות של עמוס:** בית המשפט טעה בכך שקבע כי היה על המערערים להתלונן על התובע בפני המפקח הכללי. קביעתו של בית המשפט ש, לא קיבל את הרושם שהמפקח הכללי היה מחפה על עבירה פלילית או על התנהגות מבישה של התובע, אילו הובאה תשומת ליבו לכך, עומדת בסתירה גמורה לקביעתו המשתמעת של בית המשפט, שאותו מפקח כללי עצמו נשבע לשקר.

★ ★ ★

● **על דיורו של עמוס ביראליהו:** בית המשפט טעה במיוחד במסקנות שהוציא מהראיות שהובאו בפניו בפרשת סחרדלוב (דיורו של עמוס, ששטורים נשלחו להציק לו כדי להניעו לפנות את הדיור). מסקנתו כי מר סהר לא חיפה על התובע בפרשה זו, אינה עומדת במבחן הביקורת ההגיונית... כשם שטעה בית המשפט בהטילו



מערער העצני (שמאל) וחבריו בשורה

... תום לב קיצוני...

המערכה סביב שמו הטוב של בן ראשי הממשלה, עמוס בן גוריון, התחדשה השבוע, כאשר הגישו שלושה מתוך ארבעת הנתבעים, מראשי שורת המתנדבים, עירעור על פסק הדין של בית הדין המחוזי בתל אביב. עירעור רביעי נוסף, של הנתבע ד"ר שמואל סימון, יוגש גם הוא תוך ימים אחרים, ויכלול העדות מפורטות על פרשת כורים, בה לא התרכז העירעור הראשון.

העירעור כולל התקפה כללית לא רק על פסקהדין ופר טיו המרובים, אלא גם על אופן ניהול המשפט והופעת עדי התביעה בו. מסקנות בית המשפט, טוענים המערערים, -בניווט שלא כדין ושלא כהוגן, על נקטת קנה המידה שונה כלפי המערערים ושורת המתנדבים מזה, וכלפי התובע ואי שים רשמיים אחרים מאידך.

בעוד אשר כלפי פעולות המערערים, אשר אף לפי קביו עת בית המשפט הינה אורחים מתנדבים, אשר רק טובת הציבור עמדה לנגד עיניהם, נקט בית המשפט באמת-דין קפדנית, חשדנית וחמורה ביותר, הרי כלפי התובע, ידידיו ואישים רשמיים אחרים, נהג בית המשפט לפני משורת הדין ונקט בקנה המידה אבהי וסלחני, אשר בתוצאותיו יש משום עיוות הדין.

בניגוד לסון היבט של מיסמכים משפטיים, טוען העיר-עור במלים חריפות ביותר: "בית המשפט נכשל והכשיל את עצמו בכך שהתעלם כליל ממסכת השקרים ששיקרו בבית המשפט, ביועץ ובמכתבו, התובע ועדי תביעה מר כיים אחרים, ומשאר הפעולות הפליליות והבלתי-הוגנות שנקטו התובע וידידיו בהכנת המשפט ובניהולו. מתוך התי-עלמות מכל אלה, ומן הקנונייה המאורגנת אשר עמדה מחמתיהם, נשתבסה ראייתו של בית המשפט, והוא הגיע לבחירת קנה המידה מוטעה ומכשיל בקביעת מהימנותו של עדותו."

כאשר תתחדש הפרשה בפני בית המשפט הגבוה לעיר-עורים, יצטרפו השופטים העליונים לשקול מחדש את ה-נקודות הבאות:

★ ★ ★

● **על סגירת תיק אירסו:** בית המשפט טעה בקביעת סדר המאורעות בנקודות מרכזיות... בית המשפט התעלם מהעובדות שהוכחו בפניו בעליל, כי ירקוני וחבריו הוציאו בסענות ששאה כסף רב מהחברים הבודדים של התאחדות המלונאים, וכי עובדה זאת היתה נהירה לחוקרי המשטרה, שעה שטיפלו בתיק... בית המשפט התעלם מחומר הראיות המרובה, אשר הוכיח כי סגירת תיק אירסו על ידי הקצינים לוי וזוהר היתה בלתי-סבירה, שירותית ומנוגדת למקובל במשטרת ישראל.

כן טעה בית המשפט, באשר נמנע מלקבוע את הקשר שי בין עמוס לבין סגירת התיק השירותית. בית המשפט התעלם משורת ההוכחות אשר הובאה בפניו, ואשר הוכיחה בעליל שהקצין לוי סתר את עצמו (בעדותו) סתירות חמורות. ובמיוחד נכשל בית המשפט באשר הפך לקביעות עובדתית שורה של נימוקיסרק שהשמיע הקצין לוי להצ דקת סגירת התיק נגד ירקוני, אף שאינם יכולים לעמוד במבחן הביקורת... בית המשפט התעלם כליל מן ההוכחות שהובאו בפניו על המיסמכים החיוניים שהעלימו ממנו ידידי עמוס, וביניהם הקצין לוי.

★ ★ ★

● **על עדותו של יחזקאל סהר:** על אף שבאופן מהותי קבע בית המשפט כי עדו התביעה סהר, המפקח הכללי של המשטרה, שיקר בעדותו — טעה בית המשפט בהגדרות אשר בהן בחר להגדיר עדות זו. בית המשפט לא נקט עמדה יציבה וחד-משמעית כלפי האיש הממונה על החוק, ובעיקבות ציטוט מהותי ועובדתי של כמה משקריו של העד סהר, שאינם יכולים להיות אלא שקרים ביועץ, התפשר בית המשפט עם העובדות הבלתי-מעוררות והעי-תיק את מוקד השקרים של עד זה מן הנקודות המרכזיות אל המשניות... בית המשפט טעה שעה שביקש להמתיק את דבר השקר של המפקח הכללי ולרככו על ידי ציון העובדה ש,מר סהר מסור למוסד המשטרה ולפיקודו, ושלא יכול היה להשתחרר מקנאה לכבוד המשטרה ולכבוד מפקח המשטרה. אין לך שרן אשר לא שיקר בשבועה בשל קנאות, מסירות או נאמנות יתר לעצמו, למקורבים אליו או למוסד בו הוא קשור...

בית המשפט טעה בקבועו שמר סהר לא אמר את האמת בכך שלא גילה לבית המשפט כי הכיר את תיק אירסו במעט שבמעט, וכי ניסה לעורר רושם שהינו בקי בפרשה בשעה שלא היה כן. קביעה זו מוטעת אף לאור דבריו הברורים של סהר עצמו בעדות הראשית, בה ידע לספר פרטים ופרטי-פרטים מתיק אירסו, לנגד עיני בית המשפט עצמו התייעץ העד סהר עם עוזריו, עיין ארוכות בתיק, קרא מסמכים שלמים, ואף על פי כן חזר על שקריו כל עוד היו התיקים חסויים...

קביעת בית המשפט ש, המפקח הכללי הכחיש את עובדת היות ירקוני חסוד כדי לחפות על שגיאותיו שלו" מוטעת אף היא. מעולם לא נטען כי המפקח הכללי אישית ביצע בשעתו איוו שהיא שגיאה בתום לב בפרשת ירקוני, ומר מלא לא היה צריך המפקח הכללי לחפות על שגיאה כלי שהי שביצע בשעתו בפרשה... בית המשפט טעה בקבועו "לו היה המפקח הכללי טורח, ולו במקצת, ללמוד לפני הופעתו כעד חזק אשר היה צריך לעמוד במרכז עדותו, היה